

[Finansministeren]

regeringen er indstillet på at udbygge det flerårige handlingsprogram med, er totalt uansvarlige, og at der ikke foreligger beregninger af de økonomiske konsekvenser.

Hr. Ellemann-Jensen argumenterede derudover for, at VKs plan var en ny politik, der oven i købet, sådan måtte man forstå det, var en mere socialt afbalanceret politik end regeringens. For så vidt angår det sidste, tror jeg, at arbejdsministerens indlæg har sat denne påstand i relief, og det skal jeg derfor ikke gøre flere bemærkninger til.

Jeg vil gerne sige, at vi selvfølgelig har regnet på vore forslag, og vi kan konstatere, at en udbygning af handlingsprogrammet, således som vi har arbejdet med det, vil give os mulighed for at skabe ganske mange flere arbejdspladser og samtidig fastholde den hovedlinje, som også ligger i det flerårige handlingsprogram, nemlig at vi skal nå en årlig reduktion af underskuddet på betalingsbalancen. Jeg skal gerne medgive, at det for året 1982 ikke vil være muligt at nå en reduktion i forhold til 1981. Det hænger først og fremmest sammen med den meget betydelige investeringsaktivitet, der er i energisektoren, herunder olierøret i Nordsøen.

Jeg tror, at det, når hr. Ellemann-Jensen kommer galt af sted med sin vurdering af regeringens forslag, hænger sammen med, at hr. Ellemann-Jensen tager dette som noget isoleret. Man er nødt til at se disse ting i sammenhæng med de beslutninger, der er truffet, med den linje, der er lagt i det flerårige handlingsprogram, herunder også den årlige konkurrenceevneforbedring, vi har været i stand til at realisere både i 1980 og i 1981. Uanset at hr. Ellemann-Jensen ved tidligere drøftelser har kaldt det »himmelske forudsætninger«, har vi altså været i stand til at omsætte disse »himmelske forudsætninger« til praktiske, realistisk politik.

Jeg tror også, at hr. Ellemann-Jensen glemmer det forhold, at vi har oplevet i de seneste år, hvordan stagnationen, opbremsningen i økonomien, har haft nogle automatiske virkninger såvel på de offentlige indtægter i form af svagere skatte- og afgiftsniveau som på udgiftssiden i form af kraftigt øgede udgifter til dagpenge og arbejdsløshedsunderstøttelse. Det er klart, at hvis det lykkes for os, således som det er sigtet med regeringens politik, at få en større aktivitet først og fremmest i produktionssektoren, så

vil vi få tilsvarende automatiske virkninger, men positive, både på indtægterne for samfundet, de offentlige indtægter, og på udgifterne i kraft af færre arbejdsløshedsdagpenge.

Jeg skal ikke gå i detaljer med VK-planen ved denne lejlighed, det får vi forhåbentlig lejlighed til senere, men jeg forstår godt, at hr. Ellemann-Jensen før talte om tal grebet ud af luften, for man må få det indtryk, at de tal, der er anført i VK-planen, i høj grad er grebet ud af luften. Lad mig bare nævne et par stykker af disse kæmpemæssige tal: forringelse af dagpengeordningen og afdæmpning af lønstigningerne giver 50.000, skattelettelse og rentelettelse for erhvervslivet giver 90.000, støtte til landbruget og indgreb i arbejdsmarkedsforhold giver 45.000. Prøver vi at vurdere disse tal isoleret, er det uforståeligt, at man har kunnet komme til dem. Men det bliver helt galt, når man bagefter forsøger sig med at lægge tallene sammen og siger, at sådan ville de virke også i sammenhæng. Derfor tror jeg, man med stor ret kan sige, at disse tal er grebet ud af luften.

Jeg tror, vi har et fælles udgangspunkt for de bestræbelser, vi har gjort os. Jeg tror, vi har det fælles udgangspunkt, at venstre og konservative og socialdemokratiet erkender, at fremstillingssektoren i Danmark udgør en for lille del af den samlede økonomi. Det, som så er venstres og konservatives svar, er massive, men ikke særlig målrettede lettelser for erhvervslivet, suppleret med en enstrøget og meget dramatisk nedskæring i den offentlige sektor. Vi tror ikke på en sådan politik. Vi tror, at også den offentlige sektor må bidrage til den strukturomlægning, vi har brug for i samfundet.

Jeg skal ikke sige noget om de sociale udgifter, som arbejdsministeren har talt om. Jeg vil godt nævne, at der jo også er dramatiske nedskæringer i bygge- og anlægssektoren, betydelige reduktioner i forhold til den almenyttige sektor, den bygge- og anlægsbranche, der er presset helt i bund, og som bestemt ikke har brug for yderligere dramatiske nedskæringer. Jeg tror, det vil komme den samlede erhvervsudvikling, dansk eksportudvikling til skade, hvis man vil gennemføre en sådan politik.

Vi tror på, at vi skal holde igen på de offentlige udgifter. Vi må videreføre den meget betydelig omprioritering, vi har gennemført i